

att Riksdagen ville besluta att uti skrifvelse anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta uppgöra och till näst sammanträdande Riksdag afgifva förslag till ordnande af barnmorskeundervisningsanstalten i Lund, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med Medicinalstyrelsens härofvän omförmälda framställning.

Under anhållan om motionens remitterande till vederbörligt Utskott, utbeder jag mig att framdeles få till Utskottet ingifva dels den af Medicinalstyrelsen omnämnda förteckningen å de församlingar i Skåne och Blekinge, som äro skyldige att lemna bidrag till barnmorskelärarens i Lund aflöning, och dels de vidare upplysningar, jag kan finna behöfliga.

Stockholm den 27 Januari 1886.

E. Thomasson.

N:o 134.

Af Herr **E. Hammarlund:** *Om tillägg till 23 § i Kongl. förordningen om kyrkostämma och skolråd den 21 Mars 1862.*

I förordningen af den 21 Mars 1862 rörande kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd stadgas i § 23: »Ledamöterna i kyrko- och skolråden väljas för fyra års tid.»

Under åberopande deraf, att denna paragraf blifvit olika tolkad, så att, om någon ledamot under de fyra åren blifvit inkompetent, flyttat från kommunen eller dött, i somliga församlingar fyllnadsval skett för den afgångnes återstående tjenstetid, i andra församlingar ledamöterna valts för fyra års tid utan afseende på de föregående valen,

och att i förra fallet alla ledamöterna komme att afgå på en gång, hvilket vore till stor skada, särskildt för skolan, yrkade Herr Folke Andersson i vid 1884 års riksdag väckt motion om följande tillägg till nyss anförda paragraf:

»Hälften af antalet eller, om detta icke är jemnt, det antal, som är närmast under hälften, utträder dock efter lottning vid slutet af andra året, ifrån det denna förordning vunnit tillämpning. Afgår ledamot under den för honom bestämda tjänstgöringstiden, anställles fyllnadsval, och bör den sålunda valde tjänstgöra under den tid, som för den afgångne återstått.»

Lag-Utskottet afstyrkte motionen, dervid anförande, att det fann »stadgandet i § 23 af förordningen: 'Ledamöter i kyrko- och skolråden väljes för fyra års tid', innebära, att när ledamot af kyrko- eller skolråd afgår, innan hans tjänstgöringstid är ute, samt till följd deraf nytt val anställles, detta skall afse icke återstoden af nämnda tid, utan de nästpåföljande 4 åren. Der en sådan tolkning af författningen vunnit en något längre tids tillämpning, torde det icke ofta, om någonsin, inträffa, att, såsom motionären anmärker kunde blifva fallet, alla ledamöterna afginge på en gång, hvarigenom naturligen vederbörlig kontinuitet i ärendenas handläggning skulle gå förlorad.»

På grund af denna lagtolkning afslogs motionen i båda Kamrarne.

Emellertid har Kongl. Maj:t, enligt ett den 9 Oktober 1885 gifvet utslag, varit af annan mening än Lag-Utskottet i afseende på tolkningen af förevarande paragraf.

En församling i Skara stift anställde i December 1884 val af skolråd och utsåg dervid äfven ledamöter i stället för trenne, som blifvit valde, den ene i September 1883, den andre i November 1883 och den 3 i Januari 1884. Valet öfverklagades under påstående, att dessa tre ledamöters befattningar ej voro lediga vid 1884 års slut, och något val i deras ställe alltså ej bort anställas.

Genom utslag den 5 Juni 1885 stadfäste emellertid domkapitlet det hållna valet, och anfördes i utslaget såsom skäl härför:

»att, när Kongl. förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 icke innehölle någon föreskrift för den händelse, att skolrådsledamot afginge under den bestämda tjänstgöringstiden af 4 år, men vigten af de uppgifter, som blifvit skolrådet ombetrodda, oundgängligen kräfde, att i denna händelse nytt val i den afgångnes ställe snarast möjligt anställdes, borde till ledning för sådant val tjena hvad i Kongl. förordningarna om kommunalstyrelse på landet och i stad stadgas för det fall, att kommunal- eller stads-

fullmäktig afginge under den bestämda tjenstgöringstiden, hvarom den förra förordningen i § 30 och den senare i § 31 innehölle, att om fullmäktig afginge under den bestämda tjenstgöringstiden, fyllnadsval skulle anställas och den sålunda valde tjenstgöra under den tid, som för den afgångne återstått, samt att det på samma sätt borde förfaras i fråga om val af skolrådsledamöter, hvilket framginge ej mindre af stadgandet i kyrkostämmoförordningen § 9, att vid den ordinarie kyrkostämman i December månad val borde anställas till de under kyrkostämman hörande befattningar, hvilka vid årets slut blefve lediga, än äfven af stadgandet i samma förordnings § 39, att räkenskaperna för skolans medel skulle afslutas med kalenderår, jemfördt med stadgandet i § 33 om skolrådsledamöternas gemensamma ansvarighet för af dem omhänderhafda medel, hvilka alla bestämmelser förutsatte, att skolrådsledamot i regeln afginge vid kalenderårs slut, något som uppenbarligen förr eller senare skulle upphöra att vara händelsen, om, såsom de klagande yrkade, så snart en skolrådsledamot under tjenstgöringstiden afginge, ny ledamot valdes för 4 år.»

Detta utslag blef, sedan ytterligare besvär anförts, den 9 Oktober 1885 af Kongl. Maj:t fastställt.

Då dermed det enda skäl, som 1884 års Lag-Utskott anført för afslag å ofvan omförmälda motion förfallit, och då det sålunda mycket väl kan hända, att alla kyrko- och skolrådsledamöterna afgå på en gång, hvarigenom — såsom 1884 års Lag-Utskott sjelft riktigt anmärker — vederbörlig kontinuitet i ärendenas handläggning går förlorad, tillåter jag mig underställa 1886 års Lag-Utskott denna fråga.

Det torde vara öfverflödigt att erinra derom, att ej blott beträffande stadsfullmäktige, kommunalfullmäktige och kommunalnämnd, utan ock i afseende på kyrko- och skolråd i Stockholms stad gäller det bestämda stadgande, att i regeln blott halfva antalet ledamöter afgår i sänder.

Att en sådan bestämmelse ej influtit i den allmänna kyrkostämmoförordningen är en brist, som det torde tillkomma Riksdagen att afhjelpa, synnerligast som ej så litet trassel och oreda uppstått genom det nuvarande stadgandet.

Jag vågar derföre föreslå,

att Riksdagen måtte besluta sådant tillägg till § 23 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd af den 21 Mars 1862, att i regeln blott

halfva antalet ledamöter i kyrko- och skolråden komma att afgå på en gång.

Jag anhåller vördsamt, att Lag-Utskottet måtte, på sätt det finner lämpligast, föreslå formulering af nu åsyftade tillägg.

Stockholm den 28 Januari 1886.

Emil Hammarlund.

N:o 135.

Af Herr **Sven Nilsson:** *Om ändring i vissa delar af Kongl. förordningen den 9 Juni 1871 rörande allmänna fattigvården.*

Nu gällande fattigvårdsförordning ålägger föräldrar att försörja sina barn, och de som i sådant fall tredska, kunna ställas under fattigvårdsstyrelsens husbondevälde. Man hade trott att detta stadgande skulle gälla emot alla föräldrar, icke blott emot dem, som hafva barn affade under äktenskap, utan äfven emot sådana, som utom äktenskapet blifvit föräldrar till barn, som öfverlemnas åt fattigvården att försörja. Att en sådan tolkning icke gifves åt ofvannämnda förordning inhemtas af Kongl. Maj:ts nådiga utslag den 7 sistlidne December, hvilket i afskrift som bilaga till denna motion medföljer.

Att bestämmelserna uti fattigvårdsförordningen i berörda afseende icke äro nog tydliga torde framgå af ofvannämnda utslag och att dessa bestämmelser, sådana som de framstå efter detta utslag, skola gifva anledning till orättvisor af onaturliga föräldrar, icke allenast emot sina barn, utan äfven emot församlingarne och deras fattigvård, om lagens arm icke kan lika strängt träffa sådana föräldrar, som hafva oäkta barn,